

[Bjørn Westh]

svar. Venstres næstformand har udtalt, at pengene fosser ud af statskassen, og at ministrene er uansvarlige. Nu er både finansministeren og landbrugsministeren her, og derfor vil jeg benytte lejligheden til at stille et spørgsmål i relation til, at statsfinanserne er forværret med 10 mia. kr. på ét år, og at der nu er et underskud på 3,3 mia. kr., som der står i budgetoversigten fra maj 1987. Hvordan går det med kompensationsforhandlingerne med landbruget? Skal det krav på 600-800 mill. kr., som Landbrugsrådets præsident i dag har gentaget at landbruget vil stille regeringen over for, lægges oven i det underskud, der allerede er tale om, eller skal pengene tages fra andre konti på finansloven? Det vil jeg gerne vide.

Jeg vil også gerne vide, hvordan det beløb, som selv et skrabet EF-prisforlig vil koste ekstra, og som er opgjort af udenrigsministeren på bilag 298 til markedsudvalget til at være 300 mill. kr. som mellemstatslig aftale, plus noget ekstra på momsen, plus en ekstra belastning af budgettet ved en omlægning af tilskudsordningerne til refusionsordninger af størrelsesordenen 1,1-1,7 mia. kr., hvordan dette beløb vil påvirke statsfinanserne. Vil regeringen blot acceptere et større statsunderskud? Det er alene de direkte omkostninger, jeg her har nævnt – over 1 mia. kr. til landbruget – efter at vi har set, at statsfinanserne opererer med et underskud på 3,3 mia. kr. Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren: hvordan går det med forhandlingerne om kompensation? Hvor meget vil regeringen give? Og jeg vil spørge finansministeren: hvordan vil det komme til at se ud i forhold til det budget, man arbejder efter?

Statsministeren var i sit indlæg inde på erhvervspolitik og industripolitik. Statsministeren var stadig væk, synes jeg, lidt præget af det-går-ufatteligt-godt-melodien, som statsministeren kørte på for et par år siden. Statsministeren nævnte også, at produktiviteten var stigende, men i Industriministeriets sidste kvartalsoversigt er der et afsnit specielt om produktivitet set over de sidste år, og efter Industriministeriets opgørelse er produktiviteten faldet med i gennemsnit 1,2 pct. hvert år de sidste fem år – det står på side 26 i kvartalsoversigten – og det er i hvert fald ikke godt.

Så vil statsministeren måske sige: jamen produktiviteten er steget de seneste uger. Jeg

kender ikke de seneste tal, men ændringen skyldes måske, at der er foretaget afskedigelser i industrien. Det er sådan ifølge ministeriets egne opgørelser, at der er 11.000 færre beskæftiget i sidste kvartal af 1986, end der var i sidste kvartal af 1985, og når man afskediger folk, får man måske en virkning på produktiviteten.

Statsministeren sagde også, at vi havde forøget vores markedsandele, men i regeringens egne oplysninger til Folketinget står der, at vores 12 vigtigste samhandelslande havde en vækst i bruttonationalproduktet på 2,5 pct. Danmarks salg til disse lande, inklusive Norge og Vesttyskland, som statsministeren nævnte, steg kun med 0,6 pct., hvilket altså er et fald i markedsandel.

Vi er enige med statsministeren i, at vi skal satse på de eksportkonkurrerende erhverv. Vi er tilfredse med, at man får etableret et forskningsfinansieringsselskab. Jeg vil håbe, at dette selskab ikke bliver så lille, at det ikke virkelig kan løfte de tunge opgaver, eller at man ikke starter så beskedent, at der ikke er tiltro til, at det er et nyt tiltag, der virkelig kan løfte de store, de omkostningskrævende og de risikofyldte, men også lovende opgaver. Alligevel: det er godt, man kommer i gang med det, men jeg vil gerne sige, at det må ikke gå ud over anden forskning, heller ikke grundforskningen, at man iværksætter nye initiativer, for det tror jeg ikke vi har råd til. Jeg tror, vi skal udvikle over det hele.

Jeg synes også, at statsministerens bemærkning om samarbejde mellem store virksomheder, læreanstalter og det offentlige var fornuftig. Vi må erkende, at vi er små, at vi ikke kan gabe over alt, og at vi derfor må samarbejde noget mere. Det er jeg enig i, men det kræver, at regeringen er villig til at se lidt mindre jomfrunalsk på samarbejdsforholdet mellem det offentlige og private, for det er nemlig i samarbejdet mellem det offentlige og private, at vi kan løfte lidt større opgaver, end vi hidtil har gjort, og her må regeringen prøve at slække lidt på ideologien og være med til at samarbejde.

Vi vil gerne være med til at sætte nogle programmer i gang, bioteknologiske programmer og andre. Vi vil gerne sætte forskere, virksomhedsledere, sælgere og andre sammen og prøve at lave nogle lokomotiver inden for udvalgte områder, der kan trække